

Sygn. akt II CZ 189/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. B.

przy uczestnictwie Z. S. i in. ,

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 14 lutego 2013 r.,

zażalenia wnioskodawczynie

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 2 października 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 25 maja 2012 r. oddalił apelację wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 3 lutego 2012 r. Wnioskodawczynie złożyła na postanowienie z dnia 25 maja 2012 r. skargę kasacyjną. Zarządzeniem z dnia 22 sierpnia 2012 r. pełnomocnik wnioskodawczynie został wezwany do uzupełnienia w terminie tygodniowym braków skargi przez złożenie sześciu jej odpisów pod rygorem odrzucenia skargi.

Postanowieniem z dnia 2 października 2012 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie ze względu na niezuzupełnienie jej braków w terminie (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). W uzasadnieniu wyjaśnił, że odpis zarządzenia doręczono pełnomocnikowi wnioskodawczynie w sposób określony w art. 139 § 1 k.p.c., tj. przez złożenie przesyłki na poczcie i dwukrotne awizowanie. Termin do odbioru przesyłki upłynął bezskutecznie w dniu 12 września 2012 r.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 2 października 2012 r. wnioskodawczynie zakwestionowała zasadność odrzucenia skargi kasacyjnej. Podniosła, że doręczenie przesyłki zawierającej wezwanie do usunięcia braków skargi kasacyjnej nie było prawidłowe. Pracownicy kancelarii prowadzonej przez pełnomocnika wnioskodawczynie byli na urlopie, a on sam często przebywał poza kancelarią ze względu na udział w rozprawach sądowych. Układ architektoniczny budynku, w którym znajduje się kancelaria, sprawia, że jeżeli w kancelarii nikt nie przebywa, pozostawienie awiza może nie być możliwe, skoro zaś nie pozostawiono awiza, to pełnomocnik wnioskodawczynie nie mógł przesyłki odebrać.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Prawidłowe doręczenie przesyłki w sposób przewidziany w art. 139 § 1 k.p.c. za pośrednictwem operatora pocztowego polega na złożeniu pisma w placówce pocztowej operatora oraz umieszczeniu o tym zawiadomienia w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, a także pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia; w przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia powinna być powtórzona. Jeżeli wymagania określone w tym przepisie są spełnione, pismo należy uważać za

skutecznie doręczone, choć adresat faktycznie go nie otrzymał. Na przesyłce adresowanej do pełnomocnika wnioskodawczynie, zawierającej wezwanie do usunięcia braków skargi kasacyjnej, znajdują się adnotacje, z których wynika, że w dniu 28 sierpnia 2012 r. podjęto próbę jej doręczenia w kancelarii adresata i awizowano po raz pierwszy ze względu na nieobecność adresata, a następnie w dniu 5 września 2012 r. powtórnie, po czym 13 września 2012 r. zwrócono do Sądu Okręgowego ze względu na niepodjęcie przez adresata. To pozwala na przyjęcie, że w sprawie wszystkie przesłanki skutecznego doręczenia pisma w sposób przewidziany w art. 139 § 1 k.p.c. zostały spełnione. Twierdzeń zaprzeczających temu pełnomocnik wnioskodawczynie nie poparł żadnymi dowodami, dlatego twierdzeń tych nie można podzielić.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił jak w sentencji.